

**ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ –  
ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ  
EUROPEAN FREE ALLIANCE – RAINBOW**

Μέλος της Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας  
(Ε.Ε.Σ.) – Ευρωπαϊκό Πολιτικό Κόμμα (ΕFA-ΕΡΡ)

Μέλος της Ομοσπονδιακής Ένωσης των  
Ευρωπαϊκών Εθνότητων (FUEN)

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΔΡΑΓΟΥΜΗ 11, Τ.Θ. 51 Τ.Κ.  
53100 ΦΛΩΡΙΝΑ / LERIN GREECE  
ΤΗΛ - ΦΑΞ: 2385- 46548

Ιστοσελίδα στο internet: <http://www.florina.org>  
E-mail : [rainbow@florina.org](mailto:rainbow@florina.org) [vinozito@otenet.gr](mailto:vinozito@otenet.gr)

**Info – 3ΟΡΑ**  
**ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ**  
**ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ**

**ΜΑΗΣ 2005**  
**ΑΡ. 15**



---

## **Ανοικτή επιστολή προς την ελληνική κυβέρνηση και την ελληνική κοινή γνώμη.**

**Φλώρινα / Lerin 18 04 2005**

Με αφορμή τη συζήτηση που αναπτύχθηκε τις τελευταίες μέρες για το μακεδονικό και τις σχέσεις ανάμεσα στη Δημοκρατία της Μακεδονίας με την Ελλάδα οφείλουμε ως υπεύθυνος πολιτικός φορέας να απευθυνθούμε στην ελληνική κοινωνία.

Το ζήτημα του ονόματος στις σχέσεις των δύο χωρών, είναι ένα τεχνητό πρόβλημα που η χώρα μας δημιούργησε, οδηγήθηκε σε αδιέξοδο, και προσπαθεί σήμερα η κυβέρνηση να απεμπλακεί από αυτό με το λιγότερο, κυρίως στο εσωτερικό, πολιτικό κόστος. Στο εξωτερικό προσπαθεί να προλάβει τις εξελίξεις αφού το φθινόπωρο προβλέπεται η Δημοκρατία της Μακεδονίας να αρχίσει τις διαπραγματεύσεις για την ένταξή της στην Ε.Ε. εξέλιξη που στις παρούσες πολιτικές συνθήκες σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αδυνατεί να ανατρέψει.

Αυτή η εξέλιξη και προοπτική είναι που οδήγησε την ελληνική κυβέρνηση να αναλάβει «πρωτοβουλία» τώρα, γιατί αργότερα το πολιτικό κόστος θα είναι μεγαλύτερο. Φυσικά οι λεονταρισμοί του veto που προβάλλονται ή για την ακρίβεια ψελλίζουν κάποια κυβερνητικά και όχι μόνον χείλη, στην παρούσα πολιτική συγκυρία, ειδικά μετά την υποκριτική συμπεριφορά της χώρας μας στο Κυπριακό μπορούν να εκληφθούν επεικώς ως αστειότητες.

Η δική μας πολιτική θέση για το ζήτημα του ονόματος που ως επίφαση προβάλλεται ως πρόβλημα για την εξομάλυνση των διακρατικών σχέσεων δεν μπορεί να είναι παρά η θέση αρχής ότι, το πως θα ονομάζεται η γειτονική χώρα, όπως βέβαια και κάθε χώρα, αφορά αποκλειστικά τους πολίτες αυτής και αποτελεί αναφαίρετο δημοκρατικό ατομικό και συλλογικό τους δικαίωμα.

Επειδή όμως τα πράγματα στο μακεδονικό είναι σοβαρότερα από τις εννοιολογικές και λεξικολογικές ασκήσεις επί χάρτου της ελληνικής κυβέρνησης οφείλουμε να

επισημάνουμε ότι αλλού βρίσκεται το κλειδί στο λεγόμενο «μακεδονικό ζήτημα» σήμερα.

Είναι η άρνηση της Ελλάδας (όπως και της Βουλγαρίας) να αναγνωρίσει την ύπαρξη και να σεβαστεί τα δικαιώματα του μακεδονικού έθνους. Αυτό βέβαια συνεπάγεται την άρνηση να αναγνωρίσει την ύπαρξη και τα δικαιώματα της μακεδονικής μειονότητας. Το πρόβλημα έτσι όπως το θέτει η ελληνική κυβέρνηση δεν είναι ούτε η πολιτιστική κληρονομιά, ούτε ότι ένα τμήμα της Ελληνικής επικράτειας φέρει το διοικητικό όνομα Περιφέρεια Μακεδονίας, ούτε ότι το γειτονικό κράτος ονομάζεται Δημοκρατία της Μακεδονίας. Αυτό που πεισματικά αρνείται να παραδεχτεί η ελληνική κυβέρνηση είναι ότι δεν συμφωνεί με την εθνοτική χρήση του όρου «Μακεδονία», «Μακεδόνας», «Μακεδονικό» εξ αιτίας της ύπαρξης Μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα, η οποία ενδεχόμενα στο μέλλον θα εγείρει (κατά τους Έλληνες εθνικιστές) αλυτρωτικές διεκδικήσεις. Αυτό είναι το πραγματικό διαχρονικό πρόβλημα κάθε ελληνικής κυβέρνησης και όχι το όνομα. Αν όμως αυτό παραδεχθεί η ελληνική κυβέρνηση τότε θα πρέπει να προβεί και στα ανάλογα μέτρα αναγνώρισης και σεβασμού των δικαιωμάτων της μειονότητας. Φυσικά κάθε συνεπής Έλληνας εθνικιστής αδυνατεί να αντιληφθεί ότι ακριβώς η άρνηση και η καταπίεση οδηγούν σε εθνικισμό, αλυτρωτισμό και διατάραξη της ειρήνης.

Για τους για λόγους εντυπώσεων «ονοματολογούντες» υπέρμαχους της σύνθετης «συμβιβαστικής» ονομασίας, τα εφυολογήματα περί γεωγραφικού προσδιορισμού, και τα «τεχνικού» τύπου επιχειρήματα περί σύγχυσης που δημιουργείται διεθνώς από τη χρήση του όρου Μακεδονία από τη γειτονική μας χώρα, τα πράγματα δεν μπορεί να είναι πιο απλά από όσο πράγματι είναι.

Συγκεκριμένα σε ότι αφορά το όνομα αυτό καθ' αυτό του κράτους της Δημοκρατίας της Μακεδονίας αυτό είναι έτσι και αλλιώς σύνθετο. Το πρόθεμα «Δημοκρατία της» μπροστά από τη λέξη Μακεδονία δηλώνει κρατική υπόσταση αλλά και αναφέρεται σε συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή. Δηλαδή έχει και πολιτική και γεωγραφική διάσταση αφού η συγκεκριμένη Δημοκρατία της Μακεδονίας υπάρχει σε συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή και πουθενά αλλού. Άλλωστε καμία περιοχή της Ελλάδος δεν φέρει το όνομα «Δημοκρατία της Μακεδονίας» ώστε να δημιουργηθεί σύγχυση με τη χρήση του παραπάνω όρου. Τόσο απλά είναι τα πράγματα.

Σε ότι αφορά τον όρο Μακεδόνας σήμερα η πλειοψηφία των κατοίκων της Βόρειας Ελλάδος συνήθως αυτοαποκαλούνται Έλληνες ή «Έλληνες Μακεδόνες» όχι μόνον γιατί είναι Έλληνες πολίτες αλλά και γιατί επέλεξαν να ανήκουν στο ελληνικό έθνος. Η χρήση του όρου «Μακεδόνας» από τους εθνικά Έλληνες είναι είτε γεωγραφικός προσδιορισμός είτε εθνικός με την προσθήκη του προθέματος «Έλληνας» μπροστά από τη λέξη «Μακεδόνας». Τα μέλη της Μακεδονικής μειονότητας στην Βόρεια Ελλάδα χρησιμοποιούν τον όρο «Μακεδόνας» ως αυτοτελή εθνικό προσδιορισμό, όπως επίσης και τον όρο «εθνικά Μακεδόνας» για να ετεροπροσδιοριστούν σε σχέση με τον «Έλληνα Μακεδόνα». Που είναι το πρόβλημα αν υπάρχει αμοιβαίος σεβασμός στην όποια επιλογή ή και διαφορετική εκδοχή από τις παραπάνω οποιουδήποτε Έλληνα πολίτη;

Στο γενικότερο εθνικό ζήτημα στην Ελλάδα πρέπει επιτέλους κάποιοι στη χώρα μας να ενημερώσουν τον μέσο Έλληνα πολίτη ότι τα σύγχρονα έθνη και κατ' επέκταση τα εθνικά κράτη, όπως και το ελληνικό, δεν έχουν σχέση με Λεωνίδες, Περικλήδες και τις τελευταίες δεκαετίες με Βουκεφάλες, παρά είναι το αποτέλεσμα της συνεχούς

εξέλιξης των ευρωπαϊκών κοινωνιών, μετά την κατάρρευση της φεουδαρχίας, κυρίως στο επίπεδο παραγωγής και οργάνωσης της εργασίας στον ευρωπαϊκό χώρο. Ότι οι εθνικές, γλωσσικές, θρησκευτικές, πολιτικές, ιδεολογικές κλπ. ταυτότητες είναι αποτέλεσμα συνεχών δανείων από άνθρωπο σε άνθρωπο, από λαό σε λαό, στη διαχρονική πορεία του ανθρώπινου είδους στο ρου της ιστορίας, από την εμφάνισή του μέχρι σήμερα. Ότι επίσης οι σύγχρονες συλλογικές εθνοτικές ή εθνικές ταυτότητες δεν οφείλονται στην απ' ευθείας σχέση των σημερινών εθνών με περιούσιους αρχαίους λαούς, αλλά είναι το σύνθημα αποτέλεσμα της ιδεολογικής χρήσης της ιστορίας, από οργανωμένα κοινωνικά σύνολα και τους μηχανισμούς τους όπως είναι τα εθνικά κράτη. Ότι και το σύγχρονο ελληνικό έθνος δεν είναι παρά ένα συνονθύλευμα λαών όπως όλα τα βαλκανικά και όχι μόνον έθνη και ότι οι Έλληνες πολίτες του απέκτησαν συλλογική εθνική συνείδηση μέσα από τους μηχανισμούς εγχάραξης αυτής, σταδιακά από την ίδρυσή του νεοελληνικού κράτους έως σήμερα, με κύριο μοχλό το εκπαιδευτικό σύστημα.

Το Ουράνιο Τόξο ως πολιτικός φορέας από την ίδρυσή του το 1994 έως σήμερα μέσα από τη δράση του έχει επανειλημμένα διακηρύξει ότι τα σύνορα στα Βαλκάνια πρέπει να είναι σεβαστά και αμετάβλητα ανάμεσα στα βαλκανικά κράτη προς όφελος της ειρήνης και της ευημερίας των κατοίκων της περιοχής. Οι μειονότητες που υπάρχουν σε αυτά όχι μόνον πρέπει να αρνούνται να γίνονται εργαλεία μεγαλοϊδεατικών αντιλήψεων και πολιτικών αλλά να αναπτύσσουν σχέσεις αλληλεγγύης και ενότητας με τον πλειοψηφικό πληθυσμό και τις άλλες μειονότητες στη χώρα μας.

Σε αυτή την ιστορική συγκυρία θα θέλαμε σήμερα δημόσια να εξάρουμε τη συμπεριφορά των κυβερνήσεων της Δημοκρατίας της Μακεδονίας όλα αυτά τα χρόνια, οι οποίες επιδεικνύοντας πρωτοφανή πολιτική ωριμότητα ως Βαλκανική χώρα, κρατώντας μια πραγματικά συνεπή, δημοκρατική, ευρωπαϊκή στάση στη πολιτική της πρακτική, αντίθετα με ότι πράττουν οι γειτονικές σε αυτήν χώρες, δεν επιχείρησε ούτε κατ' ελάχιστο να παρέμβει ή να «εκμεταλλευτεί» την ύπαρξη Μακεδονικών μειονοτήτων σε αυτές.

Το Ουράνιο Τόξο έχοντας τη τύχη τα τελευταία χρόνια να συμμετέχει στο ευρωπαϊκό πολιτικό γίγνεσθαι, μέσω της συμμετοχής του στο ευρωπαϊκό πολιτικό κόμμα Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, κινείται και εφαρμόζει ανάλογη πολιτική πρακτική. Προσπαθεί μέσα από δημοκρατικές και ειρηνικές δραστηριότητες να πείσει την ελληνική κυβέρνηση να σεβαστεί τα δικαιώματα της Μακεδονικής μειονότητας, όπως συμβαίνει σε κάθε πολιτισμένο και δημοκρατικό κράτος στη σημερινή Ευρώπη, αλλά και να ενδυναμώνει σε εσωτερικό επίπεδο τις σχέσεις του με όλους τους Έλληνες δημοκράτες πολίτες.

Ο εκδημοκρατισμός και ο ουσιαστικός εξευρωπαϊσμός της χώρας μας και της κοινωνίας μας κρίνεται στη συμπεριφορά της απέναντι στις μειονότητες. Δυστυχώς στη χώρα μας υπάρχει έλλειμμα δημοκρατίας σε αυτό το επίπεδο. Επιθυμούμε μια Ελλάδα αλλά και μία Ευρώπη ειρηνική, πολυπολιτισμική και πολύχρωμη σαν ένα Ουράνιο Τόξο. Άλλωστε σήμερα αλλά και στον κόσμο που έρχεται η Ευρώπη είναι και θα είναι η κοινή μας μεγάλη πατρίδα.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

50<sup>ο</sup> Συνέδριο  
Ομοσπονδιακής Ένωσης των Ευρωπαϊκών Εθνотήτων (FUEN)  
4-8 Μαΐου 2005  
Βουκουρέστι – Ρουμανία  
Δελτίο Τύπου

Φλώρινα / Lerin 9.5.2005

Αντιπροσωπεία της ΕΕΣ-Ουράνιο Τόξο συμμετείχε στο 50<sup>ο</sup> Συνέδριο της FUEN (Federal Union of European Nationalities), το οποίο πραγματοποιήθηκε στο Βουκουρέστι, Ρουμανία. Ως ενεργό μέλος της FUEN, η ΕΕΣ – Ουράνιο Τόξο ενημέρωσε για τις τελευταίες εξελίξεις τα μέλη της FUEN σχετικά με την κατάσταση της Μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα. Την FUEN συγκροτούν σήμερα 76 οργανώσεις μειονοτήτων της Ευρώπης -ιδρύθηκε το 1955 – ενώ έχει συμβουλευτικό ρόλο στο Συμβούλιο της Ευρώπης.

Στο ψήφισμα με αριθμό 2005-01 το οποίο υιοθετήθηκε κατά τη διάρκεια του Συνεδρίου ανάμεσα στα άλλα η FUEN ζητεί από την Ελλάδα:

1. Την αναγνώριση της Μακεδονικής μειονότητας.
2. Την αναγνώριση της Μακεδονικής γλώσσας ως μειονοτικής γλώσσας και την εισαγωγή της στη στοιχειώδη και δευτεροβάθμια εκπαίδευση στις περιοχές όπου χρησιμοποιείται ευρέως. Την καθιέρωση έδρας Μακεδονικών Σπουδών πανεπιστημιακού επιπέδου, αφιερωμένη στην Μακεδονική γλώσσα. Επιπλέον, την αναγνώριση πολιτιστικών συλλόγων /οργανώσεων, όπως για παράδειγμα την «Στέγη Μακεδονικού Πολιτισμού» (της οποίας η εγγραφή εκκρεμεί περισσότερο από 15 χρόνια, παρά την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων).
3. Την εισαγωγή της Μακεδονικής γλώσσας στα κρατικά Μέσα Ενημέρωσης.
4. Την χωρίς όρους ελεύθερη είσοδο στην Ελλάδα για όλους τους πολιτικούς πρόσφυγες Μακεδονικής καταγωγής. Επιπλέον, το δικαίωμα επιστροφής – αποζημίωσης των περιουσιών τους καθώς και την επιστροφή της ιθαγένειας τους, η οποία έχει αφαιρεθεί από χιλιάδες Μακεδόνες κατά την διάρκεια του εμφυλίου πολέμου (1945-1949).
5. Την επικύρωση της Σύμβασης Πλαίσιο για την Προστασία των Εθνικών Μειονοτήτων του Συμβουλίου της Ευρώπης καθώς και την εφαρμογή όλων των διεθνών συμβάσεων και κανόνων / μέτρων του ΟΗΕ, ΟΑΣΕ, του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με τα δικαιώματα των εθνικών μειονοτήτων.
6. Την επιστροφή της ιθαγένειας των Μακεδόνων μεταναστών που ζουν κυρίως στην Αυστραλία και τον Καναδά, η οποία ανακλήθηκε λόγω της δημόσιας έκφρασης της μακεδονικής τους ταυτότητας.

\* Τα πλήρη κείμενα του ψηφίσματος μπορείτε να τα διαβάσετε στο:

[http://www.fuen.org/pages/english/e\\_5c\\_2002.html](http://www.fuen.org/pages/english/e_5c_2002.html)

Το γραφείο Τύπου

# **ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΑΡΝΗΣΗ ΕΙΣΟΔΟΥ ΚΑΙ ΑΦΑΙΡΕΣΗ** **ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ ΣΕ ΜΑΚΕΔΟΝΕΣ ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΟΥΣ** **ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

## **Δελτίο Τύπου**

**Φλώρινα / Lerin 12-05-2005**

Η ελληνική κυβέρνηση εξακολουθεί να αφαιρεί ιθαγένειες από μέλη της μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα οι οποίοι ως οικονομικοί μετανάστες προσωρινά διαμένουν κυρίως στις υπερωκεάνιες χώρες. Αυτό συμβαίνει τις τελευταίες δεκαετίες.

Οι ελληνικές αρχές εφαρμόζουν επιλεκτικά το άρθρο 20 παρ. 1 Γ\* του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας σε βάρος των εθνικά Μακεδόνων οικονομικών μεταναστών κυρίως σε όσους είναι οργανωμένοι σε συλλόγους μεταναστών και εκφράζουν στον προσωρινό τόπο διαμονής τους την μακεδονική πολιτιστική, γλωσσική ή εθνική τους ταυτότητα.

Η απόφαση συνήθως γνωστοποιείται στους ενδιαφερομένους κατά την ημέρα άφιξής τους στην Ελλάδα είτε για προσωρινή είτε για οριστική παραμονή και επαναπατρισμό. Τα άτομα στα οποία αφαιρείται η ιθαγένεια κηρύσσονται ταυτόχρονα ως ανεπιθύμητα στην Ελλάδα (persona non grata) και δεν επιτρέπεται ούτε καν η είσοδός τους στην Ελλάδα για να επισκεφθούν τους συγγενείς και τον τόπο καταγωγής τους.

Πρόσφατα στις 07.05.2005 επιχείρησε να εισέλθει στην Ελλάδα για να παρευρεθεί στη κηδεία του πατέρα του ο Γεώργιος Μισάλης από το χωριό Μελίτη – Voshtarani, Φλώρινας – Lerin ο οποίος προσωρινά διαμένει τα τελευταία χρόνια στην Μελβούρνη Αυστραλίας ως οικονομικός μετανάστης.

Οι ελληνικές αστυνομικές αρχές απαγόρευσαν την είσοδό του στην Ελλάδα εφαρμόζοντας τις παραπάνω αποφάσεις.

Είναι πραγματικά απίστευτο πως σε μία σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα όπως είναι η Ελλάδα απαγορεύεται σήμερα το 2005 να παρευρεθείς στην κηδεία συγγενών σου ακόμη και να θάψεις τον πατέρα σου επειδή εκφράζεις μια διαφορετική από την ελληνική, εθνική ταυτότητα.

Επίσης πρόσφατα μας γνωστοποιήθηκε η αφαίρεση της ιθαγένειας του κ. Χρήστου Γκαγκάτση ο οποίος κηρύχθηκε ανεπιθύμητος στην Ελλάδα σε εφαρμογή του άρθρου 20 παρ 1 Γ. Ο Γκαγκάτσης Χρήστος κατάγεται από το χωριό Ακρίτας – Buf του νομού Φλώρινας – Lerin.

Οι ελληνικές κυβερνήσεις δεν έχουν δώσει στοιχεία για τον αριθμό των Μακεδόνων στους οποίους αφαιρέθηκε η ιθαγένεια τις τελευταίες δεκαετίες. Τα θύματα ενημερώνονται κατά την άφιξή τους στους ελληνικούς συνοριακούς σταθμούς όπως συνέβη και στις παραπάνω περιπτώσεις.

Η απάνθρωπη και ρατσιστική διάκριση σε βάρος του Γεωργίου Μισάλη, του Χρήστου Γκαγκάτση αλλά και άλλων μειονοτικών Μακεδόνων οικονομικών μεταναστών του εξωτερικού, η απαγόρευση επαναπατρισμού για τους χιλιάδες Μακεδόνες πολιτικούς πρόσφυγες του εμφυλίου πολέμου 1946-1949\*\*, ο μη σεβασμός των δικαιωμάτων της μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα και οι διακρίσεις σε βάρος της σε πολιτιστικό, γλωσσικό και εθνοτικό επίπεδο αποδεικνύει τον αντιδημοκρατικό χαρακτήρα και το έλλειμμα δημοκρατίας στη χώρα μας σε αυτό το επίπεδο.

Αλήθεια, αφού στην Ελλάδα, σύμφωνα με τις ελληνικές κυβερνήσεις δεν υπάρχει εθνική μακεδονική μειονότητα ενάντιων ποιων εφαρμόζονται τα παραπάνω μέτρα;

Η Ε.Ε.Σ.- Ουράνιο Τόξο καταγγέλλει την συνεχιζόμενη ρατσιστική και συχνά απάνθρωπη συμπεριφορά των ελληνικών κυβερνήσεων σε βάρος των μελών της μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα, θα ενημερώσει τους διεθνείς οργανισμούς για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων για τα παραπάνω περιστατικά και καλεί τους δημοκράτες Έλληνες πολίτες να συμπαρασταθούν στο αγώνα του για μια πραγματική δημοκρατική και ευρωπαϊκή Ελλάδα.

## Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

*\*ΚΩΔΙΚΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΘΑΓΕΝΕΙΑΣ*

*ΝΟΜΟΣ 3370 / 1955*

*ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ*

*ΑΡΘΡΟ 20*

*Ένεκεν εκπτώσεως*

*(1) Δύναται να κηρυχθή έκπτωτος της Ελληνικής Ιθαγένειας:*

*(Γ) όστις εν αλλοδαπή διαμένων ενήργησε προς όφελος αλλοδαπής Πολιτείας πράξεις ασυμβίβαστους προς την ιδιότητα του Έλληнос και αντιθέτους προς τα συμφέροντα της Ελλάδος*

*\*\* ΚΟΙΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ*

*Αθήνα 29.12.1982*

*Θέμα: Ελεύθερος επαναπατρισμός και απόδοση της Ελληνικής Ιθαγένειας στους πολιτικούς πρόσφυγες*

*Έχοντες υπ' όψη:*

*Τις διατάξεις του Νόμου 400 / 76 «Περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων» όπως τροποποιήθηκαν με το Ν. 1266 / 1982 και στα πλαίσια της πολιτικής της Κυβέρνησης για Εθνική συμφιλίωση και ομονοχία,*

*ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ:*

*Μπορούν να επιστρέψουν στην Ελλάδα όλοι οι Έλληνες το γένος (υ υπογράμμιση δική μας) που κατά τη διάρκεια του εμφυλίου πολέμου 1946-1949 και λόγω αυτού κατέφυγαν στην αλλοδαπή ως πολιτικοί πρόσφυγες έστω και αν αποστερήθηκαν της ελληνικής ιθαγένειας...*

*ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ*

*ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ*

*Γ. Γεννηματάς Γ. Σκουλαρίκης*

# ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΟΥ ΔΕ ΜΙΛΑΝΕ ΓΙΑ ΣΧΟΙΝΙ... (λαϊκή σοφία...)

## Δελτίο Τύπου

Φλώρινα / Lerin 17 05 2005

Ο πρωθυπουργός της Ελλάδος Κ. Καραμανλής κατά τη διάρκεια της επίσκεψης του στη Βαρσοβία, στα πλαίσια των εργασιών του Συμβουλίου της Ευρώπης, έκανε μεταξύ άλλων στις 15.05.2005 την ακόλουθη δήλωση.

«Ο μη σεβασμός των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων χωρίς όρους, από ένα κράτος μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης όπως είναι η Τουρκία, η οποία εδώ και δύο χρόνια έχει αναστείλει και δεν εφαρμόζει την απόφαση του Δικαστηρίου για την υπόθεση της κ. Λοϊζίδου στη Κύπρο, προσβάλλει την αξιοπιστία του Δικαστηρίου αλλά και τα ανθρώπινα δικαιώματα».

Ο κ. Ερντογάν πρωθυπουργός της Τουρκίας θα μπορούσε να κάνει την ακόλουθη δήλωση.

«Ο μη σεβασμός των αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, από ένα κράτος μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης όπως είναι η Ελλάδα χωρίς όρους, η οποία εδώ και έξι χρόνια απορρίπτει και δεν εφαρμόζει την απόφαση του Δικαστηρίου για την υπόθεση της Στέγης Μακεδονικού Πολιτισμού\*, προσβάλλει την αξιοπιστία του Δικαστηρίου αλλά και τα ανθρώπινα δικαιώματα».

Ο κ. Καραμανλής δήλωσε επίσης στη Βαρσοβία πως ο ρόλος του Συμβουλίου της Ευρώπης στο σημερινό κόσμο είναι ιδιαίτερα σημαντικός για την προστασία και τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η άρνηση της χώρας μας να επικυρώσει τη Σύμβαση Πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Προστασία των Εθνικών Μειονοτήτων (χωρίς όρους και εξαιρέσεις) ενώ την έχει υπογράψει από το 1997, όπως επίσης και η άρνηση έως σήμερα της χώρας μας να υπογράψει και να εφαρμόσει όσα προβλέπονται στο Χάρτη του Συμβουλίου για την Προστασία των Μειονοτικών και Περιφερειακών Γλωσσών υπονομεύει το ρόλο του Συμβουλίου, αφού η χώρα μας είναι αυτή μαζί με ελάχιστες ακόμη χώρες, που αρνούνται να εφαρμόσουν τις βασικές Συμβάσεις και Συνθήκες που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η μη συμμόρφωση της χώρας μας με την απόφαση του Ε.Δ.Α.Δ. στην Υπόθεση της Στέγης Μακεδονικού Πολιτισμού η οποία μπορεί να έχει πολιτικές επιπτώσεις σε επίπεδο Συμβουλίου της Ευρώπης για τη χώρα μας και η μη εφαρμογή των παραπάνω Συμβάσεων σχετικά με τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθιστά δυστυχώς το λόγο του πρωθυπουργού της Ελλάδος παντελώς αναξιόπιστο.

## ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

*\*Τα μέλη της Στέγης Μακεδονικού Πολιτισμού επί πέντε και πλέον χρόνια (αρχές του 1990) προσπάθησαν να εγγράψουν τον Σύλλογο και αφού εξάντλησαν όλα τα ένδικα μέσα στην Ελλάδα προσέφυγαν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η Ελλάδα καταδικάστηκε σύμφωνα με το άρθρο 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την άρνησή της να αναγνωρίσει και να εγγράψει τον σύλλογο (απόφαση Ε.Δ.Α.Δ. στις 10.07.1998). Τα μέλη του Συλλόγου επί τέσσερα χρόνια αντιμετώπιζαν την άρνηση και τον εμπαιγμό εκ μέρους του Δικηγορικού Συλλόγου Φλώρινας και των μελών του να υποστηρίζουν την νέα αίτηση για αναγνώριση σύμφωνα με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Μετά από παρέμβαση του Συνηγόρου του Πολίτη, τη συμπαραστάση της Ελληνικής Επιτροπής του Ελσίνκι και άλλων φορέων και τη διεθνοποίηση του θέματος, το Δικαστήριο*

*«αναγκάστηκε» να προχωρήσει σε ορισμό Δικηγόρου, πράξη πρωτοφανή για τέτοια περίπτωση για τα δικαστικά πρακτικά στη χώρα μας και τα μέλη της Στέγης κατέθεσαν νέα αίτηση για αναγνώριση. Το Πρωτοδικείο Φλώρινας στις 19.12.2003 αγνοώντας την απόφαση του Ε.Δ.Α.Δ. αρνήθηκε να αναγνωρίσει τον Σύλλογο. Τα μέλη του έχουν προσφύγει εκ νέου στο Εφετείο και παράλληλα ενημέρωσαν και διατηρούν επαφή με τα όργανα του Συμβουλίου της Ευρώπης για τις εξελίξεις στο παραπάνω ζήτημα.*

## ΑΙΔΩΣ ΑΡΓΕΙΟΙ..

### Ανακοίνωση

**Φλώρινα / Lerin 18 05 05**

Με αφορμή τη «συζήτηση» για το ζήτημα του ονόματος της γειτονικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας στην Ελλάδα, έχει ιδιαίτερη σημασία να επισημάνουμε τη θέση ενός κόμματος που στο παρελθόν έχει συνδέσει το όνομά του με το «μακεδονικό» που το σημερινό ΚΚΕ την καπηλεύεται.

**«Για το ΚΚΕ ο όρος «Μακεδονία» ή «Μακεδονικός» στο όνομα της γειτονικής χώρας πρέπει να έχει μόνο γεωγραφικό προσδιορισμό...»**

Μάκης Μαΐλης, υπεύθυνος του Γραφείου Τύπου του ΚΚΕ. Ακριβώς τα ίδια δήλωσε και η Γραμματέας του κόμματος όταν ρωτήθηκε σε δηλώσεις της στα ΜΜΕ.

Ωστε «σύντροφοι» αυτά λέει ο σοσιαλισμός που επαγγέλλεστε; Με ποιο δικαίωμα εσείς θα ορίζεται αν ένας λαός θέλει για τον εαυτό του εθνικό, γεωγραφικό, πολιτιστικό ή όποιον άλλον προσδιορισμό; Σε ποια κομμουνιστική ή σοσιαλιστική θεωρία τα γράφει αυτά; Σε τι διαφέρετε από τους εθνικιστές φασίστες όταν χρησιμοποιείτε ακριβώς τα ίδια επιχειρήματα με αυτούς; Σε τι διαφέρει ο Καρατζαφέρης όταν λέει ότι δεν αναγνωρίζω μακεδονικό έθνος, από την Παπαρήγα που λέει αναγνωρίζω μόνο γεωγραφικό προσδιορισμό; Ο Καρατζαφέρης είναι καλύτερος γιατί είναι τουλάχιστον ειλικρινής.

Επειδή όμως η δημαγωγία έχει και τα όριά της ας απαντήσει η ηγεσία του Περισσού σε συγκεκριμένα πολιτικά ερωτήματα.

Υπάρχουν εθνικές μειονότητες στην Ελλάδα ναι ή όχι; Πως είναι δυνατόν να υιοθετεί τον όρο «Μουσουλμανική» μειονότητα για όλους τους μειονοτικούς στη Θράκη; Όσοι από αυτούς είναι άθεοι και κομμουνιστές και αισθάνονται Τούρκοι τι είναι; Υπάρχει ή δεν υπάρχει Τουρκική μειονότητα στην Ελλάδα;

Και για να έρθουμε στα ποιά δύσκολα τώρα.

Υπάρχει ή δεν υπάρχει Μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα; Πολλοί Μακεδόνες, υπερήλικες σήμερα εμπιστεύθηκαν στο παρελθόν αυτό το κόμμα, στρατεύθηκαν στις γραμμές του, πολέμησαν στο πρώτο και δεύτερο αντάρτικο και ακολούθησαν μαζί του το δρόμο της πολιτικής προσφυγιάς επειδή αυτό το κόμμα τότε υποστήριξε τα



εθνικά τους δικαιώματα. Η δυνατότητα επαναπατρισμού δόθηκε το 1982 μόνο στους «Έλληνες το γένος» και τι έκανε τότε η ηγεσία του Περισσού; Ψέλλισε μόνο κάτι λογάκια διαμαρτυρίας για να ανταποδώσει το συγχωροχάρτι που της έδωσε η πολιτική νομενκλατούρα με την πολιτική νομιμοποίησή του μερικά χρόνια νωρίτερα. Με απλά λόγια του λαού πούλησαν κοινώς τους συντρόφους τους για να λάβουν τη θέση τους στη πολιτική ελίτ της σύγχρονης Ελλάδος.

Τα ίδια κάνουν και σήμερα μη τολμώντας και μη θέλοντας να φέρουν δυναμικά το ζήτημα στη Βουλή αλλά και ακολουθώντας την «ορθή» εθνική-εθνικιστική γραμμή στο μακεδονικό.

Όταν δε κάποια στελέχη του ψιθυρίζουν σπανιότητα για το θέμα των Μακεδόνων πολιτικών προσφύγων μιλάνε για ανθρωπιστική διάσταση και ανθρωπιστικό ζήτημα παραβλέποντας την πολιτική διάσταση του θέματος κυρίως για να καπηλευτούν και να παίξουν με τα αισθήματα και συναισθήματα μέρους της μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα σήμερα.

Για τους εθνικά Μακεδόνες σήμερα το παραμυθάκι του δήθεν ΚΚΕ έχει εδώ και καιρό τελειώσει. Τα κροκοδείλια δάκρυα της ηγεσίας του Περισσού και των στελεχών του, ειδικά στη Δυτική Μακεδονία και η προσπάθεια καπηλείας των νεκρών Μακεδόνων στο «λάκκο»\* της Φλώρινας δεν συνεπαίρνουν τα παιδιά και τα εγγόνια των αγωνιστών Μακεδόνων που πλάι – πλάι με τους πατεράδες των Μαίληδων και Παπαρήγων στο Βίτσι και τον Γράμμο, ονειρεύονταν ένα καλύτερο αύριο.

Οι εθνικά Μακεδόνες σήμερα μπορούν να καταλάβουν εύκολα τι σημαίνει πολιτικός και ηθικός αμοραλισμός στη πολιτική.

Έχουν και βλέπουν το καλό παράδειγμα του δήθεν ΚΚΕ...

## ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

\* Ο «λάκκος» της Φλώρινας είναι ένα αγρόκτημα απέναντι ακριβώς από τα στρατιωτικά νεκροταφεία της πόλης. Στο σημείο αυτό θάφτηκαν μαζικά εκατοντάδες νεκροί (και αρκετοί ημιθανείς σύμφωνα με μαρτυρίες) μαχητές του Δημοκρατικού Στρατού στη πλειοψηφία τους Μακεδόνες, αμέσως μετά τη «μάχη της Φλώρινας» στο τέλος του εμφυλίου πολέμου. Εδώ και χρόνια αλλά και σήμερα στο αγρόκτημα απέναντι από το επιβλητικό στρατιωτικό νεκροταφείο δεν υπάρχει ούτε ένα απλό ταφικό μνημείο ή σύμβολο στη μνήμη των νεκρών.